

A Magyar Kórházzövetség és az Egészségügyi Gazdasági Vezetők Egyesülete nyilatkozata a Magyar Időkben 2018. augusztus 6-án megjelent, az Állami Számvevőszék elnökével folytatott interjúval összefüggésben

Szervezeteink és kórházaink munkatársai mély megdöbbenéssel olvasták a fenti cikkben megfogalmazott általánosításokon és téves feltételezéseken alapuló megállapításokat. Aggodalommal tölt el bennünket, hogy ezek alkalmasak a betegek és az egészségügyben dolgozók egészségügyi ellátással kapcsolatos bizalmának megrendítésére is, mely az eredményes gyógyítás és működés alapja.

Visszautasítjuk azt a megállapítást, amely szerint az egészségügyünket az „anarchia, botrány” summázattal lehet jellemezni, miközben a szakmai alapossággal végzett elemzések egyértelműsítik: ilyen kevés pénzből, ennyire hozzáférhető, ilyen magas szintű ellátás a fejlett országokban sem általános.

Kötelességünk leszögezni, hogy nemcsak az állam (és annak képviselőiben az Állami Számvevőszék), hanem a teljes egészségügyi ellátórendszer – benne a kórházak, a szakrendelők, az alapellátás, az orvosok, az egészségügyi szakdolgozók, és valamennyi egészségügyben dolgozó – a beteg oldalán áll. Az ágazatban dolgozók áldozatos munkájának köszönhetően tudtuk fenntartani az ellátórendszer működését akkor is, amikor nemzetközi összehasonlításban az egészségügyre fordított közkiadásokban az utolsók között voltunk, és most, amikor az ország teljesítménye lehetővé tette, hogy már lényegesen többet (de az uniós vagy az OECD országok átlagához viszonyítva még mindig nem elég) költünk a közpénzből az Európában egyik legbetegebb magyar lakosság gyógyítására.

Ennek bizonyítására néhány adat: hazánkban 2017-ben a GDP 5,2%-át fordítottuk egészségügyi közkiadásokra, miközben az uniós átlag jelenleg 7,2%. Jelentős az elmaradásunk, hiszen Magyarországon jelenleg az egy főre jutó egészségügyi közkiadás – a javuló finanszírozás ellenére – 600 euró, míg az uniós átlag ennek több mint háromszorosa (2000 euró).

Nehezen tudjuk értelmezni a cikkben méltatlan, szakmatlan és a kórházak lejáratására alkalmas példákat, hiszen a „vécepapír” beszerzésnél feltételezésként leírt folyamat már csak azért sem képzelhető el a kórházi gyakorlatban, mivel egy intézményvezető ezt a terméket a 44/2011 (III.23.) kormányrendelet, valamint a 9/2011.(III.22.) BM rendelet 1. számú mellékletének 9. pontja szerint csak a büntetésvégrehajtás intézményrendszerén keresztül szerezheti be, önálló beszerzést vagy közbeszerzést nem folytathat le.

A sok nehézséggel küzdő sürgősségi ellátásra vonatkozó példa szintén nem állja meg a helyét, hiszen a cikkben leírt

12 órás ellátási idő helyett szigorú, szakmailag pontosan szabályozott – a beteg állapotától függő – osztályozás és ellátási rangsorolás történik, így van olyan beteg, akinél az ellátást halasztást nem tűrően azonnal el kell kezdeni, míg másnál az ellátás akár több órát is halasztható (éppen annak érdekében, hogy a súlyos életveszélyes betegek kezelése ne kerülhessen veszélybe). Ezek az osztályozási és ellátási rendek nemzetközi és hazai szakmai szabályozásokon alapulnak, melyeknek véleményezésére az arra kijelölt szakmai grémiumok alkalmasak. Nem véletlen, hogy az egészségügyi tárca vezetése kiemelt szerepet szán ezen szakmai grémiumok megerősítésének és ezen belül a sürgősségi ellátás ilyen jellegű folyamatos ellenőrzésének is. Ugyanakkor egyetértünk azzal, hogy a sürgősségi ellátásnak az ország minden területén a nap 24 órájában, az év minden napján folyamatosan és elérhetően kell működnie.

Valóban közös érdekünk, hogy az egészségügyünk ne pazarlóan, hanem hatékonyan működjön és még fontosabb, hogy a betegek megkapják a szakmailag szükséges és lehetséges ellátásokat. Egyetértünk abban, hogy a jogszabályokat mindenkinek be kell tartania, de felhívjuk a figyelmet arra is, hogy az „élet törvényét”, és a számunkra mindennél fontosabb „Salus aegroti suprema lex esto” (azaz „A beteg üdve a legfőbb törvény”) elvet nemcsak az ellátórendszeren, a kórházi vezetőkön, az orvosokon, a szakdolgozókon, az egészségügyben dolgozó műszaki és pénzügyi apparátuson kell számon kérni, hanem a jogalkotón, az irányító és ellenőrző hatóságokon is.

A Magyar Kórházzövetség és az EGVE eddig is és ezután is konstruktívan együtt kíván működni Magyarország jobb egészségügyi ellátásáért, és a magyar emberek gyógyításáért. Csak remélni tudjuk, hogy az interjú szerzőjét és szereplőjét is hasonló célok vezérlik. Ebben a reményben hívjuk meg az Állami Számvevőszék elnökét a Magyar Kórházzövetség következő elnökségi ülésére, hogy kölcsönös – és véleményünk szerint felesleges, sőt káros – sajtóüzenetek helyett közös gondolkodással, a valódi problémák feltárásán és megoldásán fáradozhassunk. Az általánosságban megfogalmazott korrupciós vádakot visszautasítjuk, és azt javasoljuk: ha ilyenről bárkinek tudomása van, tegye meg a szükséges lépéseket.

*Magyar Kórházzövetség
Elnöksége*

*Egészségi Gazdasági
Vezetők Egyesülete
Elnöksége*

Budapest, 2018. augusztus 08.